

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Magnum Matrimonij Sacramentum Casibus Practicis Expositum

Reutlinger, Ignaz

Augustæ Vindelicorum, 1716

VD18 10508716

Quæstio prima. Quot sint impedimenta impedientia, præsertim lure antiquo, & quem effectum olim ista habuerint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40059

facto caret isto effectu, ut Matrimonium impediatur, omiſſâ paulisper uſitata hætenus ſcribendi ratione, in proxima quæſtione, quæ erit quaſi ingreſſus, vel præmiſſum ad alias ſecuturas, ſine propoſito caſu ſingula impedimenta exponemus, quæ antiquata ſunt; in reliquis deinceps conſuetam nobis methodum reſumemus.

QUÆSTIO PRIMA.

Quot ſint impedimenta impediencia, præſertim Jure antiquo, & quem effectum iſta olim habuerint?

SYNOPSIS.

1. *Enumerantur impedimenta impediencia.*
2. *Quid ſit Catechiſmus? Qui huic aſſiſtunt, diligenter annotari debent à Parocho.*
3. *Reliqua ſunt ex crimine: ac primò quid ſit impedimentum inceſtus?*
4. *Quid impedimentum raptus? hoc probabiliter non contrahitur in raptu Sponſæ de futuro.*
5. *Impedit Matrimonium uxoricidium, etiamſi conjunx occiſa fuerit in adulterio.*

6. *Quid*

6. Quid sit susceptus propria Sobolis?
 7. Exponuntur reliqua tria impedimenta.
 8. Impedimenta orta ex crimine hodie in usu non sunt, sed consuetudine contrariâ abrogata.

1. **D**uplicis generis sunt impedimenta impedientia. Aliqua procedunt ex crimine, alia non ex crimine. Universim statuta sunt, saltem olim, eiusmodi impedimenta duodecim, quæ iuvandæ memoriæ causâ in hos versus redacta sunt; ac primò quidem enumerantur ea septem, quæ oriuntur ex crimine,

Incestus, raptus Sponsata, mors mulieris

Susceptus propria Sobolis, mors Presbyteralis.

Vel si peniteat solenniter, aut Monialem Accipiat; prohibent hæc conjugium sociandum.

Alia quinque, quæ non procedunt ex crimine, sequentibus versibus includuntur.

Ecclesia vetitum, nec non tempus seriatum,

*Atque Catechismus, Sponsalia, iungito
 vocum,
 Impediunt fieri, permittunt facta re-
 veri,*

Hæc cum moderno tempore, excepto Catechismo, adhuc in usu sint, eorum explicatio in sequentem quæstionem, & casuum, qui in ea proponuntur, decisiones differtur: cætera hoc loco exponentur.

2. Ex istis primo loco venit *Catechismus*, quo nomine intelligitur cognatio, quam olim contrahebat is, qui loco baptizati ad quæstiones fidei respondebat, quæ regulariter ante collationem baptismi solemnem, vel per accidens postea per ceremoniarum suppletionem proponi solent; is enim illicitè contraxit Matrimonium cum omnibus ijs ob impedimentum impediens, cum quibus Patrinus, aut baptizans invalidè contraheret ob impedimentum dirimens cognationis spiritualis. Statuitur istud impedimentum in *c. Contracto. De cognat. spirituali, & c. Per Catechismum, eod. in 6.* Verùm modò, quando

quando respondens ad quæstiones fidei non simul est Patrinus, secundum communioem Sententiam censetur hoc impedimentum à Concilio Tridentino sublatum, quia secundum hoc cognatio spiritualis tantum contrahitur inter baptizatum, ejusque Patrem & Matrem ex una parte, & baptizantem, ac susceptores, sive Paternos ex alia parte. *Sess. 24. de reform. Matr. c. 2.* ita contra Perez, Rebllum, & alios nonnullos, quos citat, Palao *disp. 4. de Sponsal. pu. 2. §. 1. n. 9.* Coninck *disp. 30. dub. 3. n. 24.* Sanchez *L. 7. disp. 10. n. 12.* Illung, Tannerus &c. quod etiam à S. Congregatione Cardinalium fuisse declaratum testatur Basil. Pontius *L. 6. c. 11. n. 3.* quæ declaratio habetur apud Farinacium *in c. 2. Sess. 24. Concil. Trident. de reform. Matrimon.*

Illud verò circa hoc sapienter monent Palao, Pontius, & Tannerus, debere Parochum diligenter annotare in libro, si fortè fuerunt alij diversi Patrini, qui adstiterunt soli catechismo, ab ijs, qui baptizandum levarunt è sacro fonte, quia posteriores isti contrahunt impedimentum dirimens; priores autem vel solum impediens, vel juxta communioem omnino nullum, quod proinde diligenter est exprimendum.

3. Ex impedimentis, quæ ex crimine oriuntur, primum est *incestus*, id est, carnalis copula habita scienter à viro cum consanguineis suæ uxoris,

vel ab uxore cum consanguineis viri, olim quidem intra quartum gradum, ut habetur *c. Non debetur. De consang. & affinit.* post Tridentinum verò usque ad secundum gradum inclusivè. Quicumque igitur impedimentum hoc contrahunt, non possunt licite, mortuo conjugè, cum alio, vel alia quacunque inire Matrimonium *c. 1. & c. Transmissa. De eo, qui consang. sororis suæ*; si tamen secus faciant, Matrimonium tenet: perinde autem est, an hic incestus committatur cum consanguineis conjugis viventis, an defunctæ, quia utrobique committitur verus incestus; probabilius tamen istud impedimentum non incurritur per incestum cum propria consanguinea commissum, ut contra Navarrum, Palao & Canonistas docent plerique Theologi, teste Tannero *tom. 4. disp. 8 q. 4. dub. 2. n. 26.* quia etsi re ipsa gravior sit incestus cum consanguinea propria, quam cum affine, tamen colligitur *ex rubrica tit. De eo, qui cognovit Consang. sororis suæ* specialiter illis solum inflictam esse hanc poenam, qui cum consanguineis conjugis incestum committunt; ad alios proinde hæc odiosa extendenda non sunt, maxime cum istud minimè infrequens sit, ut jura in decernendis poenis non tam ad gravitatem delicti, quam ad coercendam frequentiam, & periculum respiciant juxta *Argum. L. 1. ff. De Abigeis*; solet autem semper majus esse periculum, ne peccatum
in

in consanguineos conjugis, quàm proprios committatur. Engl. *Manual. Paroch. p. 3. c. 5. §. 4. n. 8.* Alia de incestu commodiùs dicentur in impedimentis dirimentibus, quando agitur de affinitate. Hoc addo ex Perez. *disp. 23. de Matr. Sect. 5. n. 8.* istud impedimentum incestus, ut prohibeat Matrimonium cum quacunque alia contrahendum, jam non esse in usu, ita ut neque peti amplius soleat de hoc impedimento dispensatio, cum sit per dissuetudinem præscriptam jam abolitum, ac proinde de ipso in praxi non curandum.

4. Alterum est impedimentum *raptus sponsatæ*, quando nimirum aliquis sponsam alterius de præsentis causâ libidinis explendæ, sponso renitente, abducit. Quòd si sponsa consentiat, in idem impedimentum incidit, unde non solum non potest raptor cum rapta (nam cum hac adest impedimentum dirimens, de quo inferiùs dicitur) sed neque cum quavis alia, nec potest sponsa raptui assensum præbens sive cum raptore, sive cum quovis alio contrahere Matrimonium. ita statuitur *Cau. Statutum. 27. q. 2.* ubi raptor alienæ Sponsæ jubetur æternùm carere omni Matrimonio. Impedimentum istud impediens Filliuc. *tr. 10. p. 2. c. 9. n. 286.* extendit etiam ad raptum, quo rapitur sponsa alterius de futuro, sed probabiliùs hoc negant Sanch. *L. 7. disp. 12. n. 45.* &

Palao *disp. 4. de sponsal. pu. 2. §. 2. n. 9.* quia sponsa de futuro in rebus odiosis non venit nomine sponsæ.

5. Tertium est *mors muliebris*. Per hoc intelligitur interfectio propriæ uxoris, non quidem facta animo cum alia contrahendi, sic enim daretur impedimentum dirimens, sed facta ex ira, vel odio, c. *Quicumque. c. Interfectores, & c. Admonere. 33. q. 2.* Imò etiam ex vindicta ob patratum adulterium, ut contra Bonac. *q. 3. De imped. Matr. pu. 14. n. 16.* Eman. *Sà V. Matrimonium. De imped. non diriment. n. 6.* & alios quosdam docent Palao *l. c. n. 17.* Sanch. *L. 7. disp. 16. n. 2.* Perez &c. idque satis constat ex *c. Inter hæc, & c. Si quod verius. caus. & quæst. cit.* licet enim juxta Leges Civiles, qui uxorem in adulterio deprehensam propria auctoritate interficit, nullâ pœnâ plectatur *L. Si adulterium. §. 2. ff. Ad L. Jul. De Adult.* quia tamen mortaliter peccat, & per hoc nimia licentia induceretur, ream non auditam, & non examinatâ causâ interficiendi in statu, in quo de salute æterna maximè periclitatur, à Jure Canonico hæc Leges Civiles correctæ sunt, & tali homicidæ imponitur pœna, ut ad nuptias cum alia quacunque transire non possit.

6. Quartum est *susceptus propriæ sobolis*, dum quis proprium filium, aut filiam extra necessitatem baptizat, vel ex sacro fonte levat ut Patrinus, quod Bonacina *l. c. n. 17.* extendit etiam

etiam ad Confirmationem, animo malo insidiandi Matrimonio, id est, cum intentione negandi deinceps debitum uxori propter contractam cum ea cognationem spiritua-lem, quo casu imponitur ipsi pœna, ut, si uxori supervixerit, cum alia Matrimonium contrahere nequeat, & omni spe conjugij perpetuò careat, cujus impedimentum tam malitiosè ponere voluit, *Can. De eo. 30. q. 1.*

7. Quintum est mors Presbyteralis, sive occisio Presbyteri privata auctoritate, & injustè facta. Ejusmodi interfectori *c. 2. De Pœnit. & Remiss.* prohibetur conjugium per omnem vitam, quando de crimine convictus est in judicio; & meritò, dignus enim est occisor Presbyteri privari Sacerdote, qui ex officio assistit Matrimonio. Palao, Filliuc.

Sextum est, si pœniteat solemniter, nequit contrahere Matrimonium, quamdiu durat publica pœnitentia, *c. De his, & c. fin. 33. q. 2.* Hac peractà conjugium ipsi permittitur. *c. Si quis cum duabus. ibid.* Ponitur autem solemnis pœnitentia inter impedimenta ex crimine orta, non quòd ipsa crimen sit, sed quia ex crimine procedit, & propter ipsum imponitur, qua durante non decebat, ut nuptiæ, quæ secum lætiti- am afferunt, permitterentur ei, qui luctui, & pœnitentiæ adstrictus est. Modò, quia non ampliùs in usu est publica, & solennis pœnitentia,

clarum est, etiam hoc impedimen- tum cessasse.

Septimum denique est: Si Monia-lem accipiat, hoc est, si Matrimo- nium ineat cum Moniali professâ, quam talem esse non ignorat, tunc enim non solum invalidè contrahit cum ipsa, sed cum quacunque illi- citè, dum vivit, non tamen invalidè. *c. Hi ergo. 27. q. 1.* Ratio est, quia injuriam irrogavit Christo ejus Spon- so: meretur ergo conjugio in perpetuum privari.

8. Impedimenta criminibus ha- stenus enarratis à Jure annexa per diuturnam consuetudinem hodie pe- nitus sublata sunt, proinde nullum peccatum est hoc tempore cum illis contrahere Matrimonium, etiam absque ulla prævia dispensatione. Ita Navarrus, qui potest esse instar omnium, utpote in quæstionibus conscientiæ, quæ ferè ex universo orbe ad ipsum delatæ sunt, experientissimus, & Styli Curia non ignarus, cum Romæ pluribus annis moratus sit, sub Pontificibus Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. & ab omnibus tribus in gravioribus Pœ- nitentium negotijs pertractandis ad- hibitus. Is igitur in Manuali (quem librum post exactam in literis ætatem Gregorio XIII. nonagenarius senex dedicavit) *c. 22. n. 75. & 87* testa- tur, se in tanta ætate nec vidisse, nec audivisse, in istis impedimentis dispensationem peti, nec in incestu quidem, nisi ad contrahendum cum ea,

ea, cum qua incestus commissus est. Idem docent Laym. *L. 5. tract. 10. p. 4. c. 15. n. 2.* Palao *disp. 13. de Sponsal. pu. 2. n. 23.* Coninck *disp. 30. n. 25.* Sanch. *L. 7. disp. 17. n. 8.* Perez *disp. 23. de Matr. Sect. 8. n. 2.* Wiestner *de Matr. contract. contra interdict. Eccles. n. 52.* Hurtad. Pontius, Engl, Henriq. &c. Idem denique testatur Bern. Van Espen *in Iure Eccles. Vniuers. p. 2. tit. 13. c. 2.* in Gallia, Belgio, & in plerisque orbis Christiani pro-

vincijs impedimenta impedientia ex crimine provenientia penè nota non esse, nec ullum illorum usum nosci: manifestum igitur est, ex omnibus impedimentis, quæ Matrimonium solum impediunt, non autem reddunt invalidum, hoc tempore quatuor duntaxat superesse, quæ Tamb. *L. 8. tit. 1. de Matr. c. 16.* hoc veru exprimit.

Sacratum tempus, vetitum, Sponsalia, votum.

QUÆSTIO SECUNDA.

De Impedimentis impedientibus Iure novo, seu moderno.

§. I.

De primò Impedimento, quod est
Tempus Sacratum.

C A S U S

Mora impatiens.

Trafilla mater effecta est ex fornicario coneubitu patre Themistio milite, qui ut tum proli, tum famæ istius sceminae consu-